PALABRA

BS-ŠG

občasník
bilingválneho slovensko-španielskeho gymnázia
v Novom Meste nad Váhom

20. vydanie 2017

SLOVO NA ÚVOD

Milí priatelia!

Aj v tomto školskom roku bude vychádzať Váš obľúbený časopis Palabra. Je zaujímavé sledovať, ako mladí ľudia chcú zmapovať a zmonitorovať život v našej škole. Budeme sa snažiť, aby sme príspevkami a fotografiami zaujali. V tomto čísle budete mať možnosť prečítať si rozhovor s pani profesorkou Mgr. Jankou Baniari, ktorá nám prezradila nielen o súkromnom živote, ale aj vzťahu s jej prvou triedou. Dozviete sa, aké exkurzie študenti absolvovali. Tiež nájdete pútavé literárne texty zdatných prvákov. Budem veľmi rada, ak aj ostatné príspevky Vás oslovia a potešia.

Andrea Mandelíková

OBSAH

3.....Očami prváka
4.....Rozhovor
6.....Taller de teatro
7.....Po stopách našich spisovateľov
8.....Atletická súťaž
9.....Exkurzia Sereď
10.....Encuentro de profesores
11.....El día de la hispanidad
12.....OŽAZ
13.....Fitness day
14.....Imatrikulácie
15.....Na jeden deň laserovou fyzičkou
16.....La vida de Álvaro Soler
17.....Žena z dažďa
18..Naša bezpečnosť nie je samozrejmosť

REDAKČNÁ RADA

Redakčná rada
Samuel Gavač, Jarmila Oklepková, Natália Helíková, Natália Hložková, Katarína Kucharovicová, Gabriela Zimová, Arielle Fábianová, Radoslava Oklepková

Spolupracovali
Beáta Plaskurová, Martina Hagarová, Kristína Klčovská, Paulína Pastulová

Koordinátori
Mgr. Andrea Mandelíková, Mgr. José Antonio Cases

Grafická úprava
Radoslava Oklepková, Tatiana Gašparová

OČAMI PRVÁKA

Dva mesiace nového školského roka máme šťastne za sebou. Je nás 33 a sotva sa všetci zmestíme do jednej triedy. Áno, sme to my, malinkí prváci.

Keď som sa dozvedela, že som úspešne spravila prijímacie pohovory, bola som šťastná, veď kto by nebol. Dostala som sa na školu, ktorá bola na prvom stupienku mojich priorít. Zároveň sa mi rojili v hlave otázky. Zvládnem všetky povinnosti? Nájdem si kamarátov? Akí budú profesori? Samozrejme, som si na ne nevedela odpovedať. Prvý septembrový utorok v škole sme už všetci poslušne sedeli v laviciach, uzemnení od našej novej triednej pani profesorky Drhovej. Zatiaľ čo iní študenti si ešte vyčesávali dovolenkový piesok z vlasov, na nás sa z každej strany hrnulo: ,,Venga silencio por favor. ¿Esta claro? ¿Sí, sí, no,no? ¡Muy bien! ¡Perfecto!" Za mesiac bola polovica nášho zošita v jazyku, ktorý bol pre nás ešte stále jedna veľká neznáma. Myslím, že sme si všetci podstatne rýchlo uvedomili, že bez práce nie sú koláče. A tak sme si museli zvyknúť na skoré rána a nekončiace hodiny v škole. Hodiny, ktoré boli niekedy plné strachu, niekedy plné smiechu. Strachu z vyvolania pred tabuľu z učiva, ktoré ste si nenatlačili do hlavy možno práve kvôli novej sérii Riverdale, The Walking Dead alebo Game of Trones. Všetci vieme, že táto výhovorka pred učiteľmi neobstojí.

Je všeobecne známe, že človek potrebuje pre svoju prácu príjemné prostredie. A my nie sme výnimka. Pani profesorka po prosíkaní a rozhovore s pani riaditeľkou uznala, že trocha prírody v triede nemôže byť na škodu. Tak sa do našej triedy dostala rybka Horalka. Žila si krásne dva mesiace, kým sa nedostala do rúk tretiakov, ktorí nám robili 10. novembra imatrikulácie. Samozrejme, sme si Horalku získali naspäť. Za imatrikulácie, ktorých sme sa ako ste si všimli celkom báli, Vám ďakujeme, myslím, že sme sa všetci dobre zabavili.

Tieto mesiace neboli tie z najjednoduchších, ale všetci sa zatiaľ držíme. ¡Mucha suerte!

Paulína Pastulová, I.

ROZHOVOR

p. p. Janka Baniari

Čomu sa venujete mimo práce? Trávite čas radšej vonku či vnútri?

Momentálne ma zamestnáva stavba domu, ale veľmi rada sa stretávam vo voľnom čase s mojimi blízkymi, a samozrejme, pripravujem sa do práce.

Na našej škole učíte biológiu. Využívate vedomosti z tohto predmetu aj mimo vyučovania?

Tak ako učím prvákov, že biológia je veda o živote, tak samozrejme, poznatky z biológie a chémie využívam v bežnom živote a učím tomu aj študentov.

Ako ste sa dostali k výučbe na našej škole? Ste spokojná s výberom? Čo sa Vám naopak nepáči?

K výučbe som sa dostala cez jeden portál, v ktorom bol zverejnený inzerát na miesto učiteľky biológie a chémie. Keďže som vždy chcela učiť na gymnáziu, ihneď som na inzerát reagovala a prišla som na pohovor s pani riaditeľkou. A tam som, okrem iného, dostala otázku, koľko meria tenké črevo a správne som ju zodpovedala, tak aj toto isto prispelo k môjmu prijatiu do zamestnania. Som neskutočne spokojná s výberom, snáď aj pani riaditeľka. A čo sa mi nepáči? Na to ani po dlhšom čase neviem prísť.

Akú hudbu preferujete? Môžete danú odpoveď priblížiť príkladom?

Ak mám deň, kedy potrebujem po práci ticho, tak si pustím klasiku, či už Čajkovského alebo Šostakoviča. Nie som typický „mainstreamový" poslucháč. Zbožňujem napríklad Toma Odella a z kapiel Marina and the Diamonds.

Vedeli by ste si predstaviť pracovať na inom mieste?

Ak by som si to vedela predstaviť, tak by som po roku odišla na inú školu.

Ako sa cítite v kolektíve profesorov a študentov nášho gymnázia?

Čo sa týka profesorov, máme medzi sebou veľmi dobré kolegiálne vzťahy a keďže so slovensky hovoriacimi profesormi (okrem p. p. Kováčovej a p. riaditeľky) sme v jednom kabinete, nemáme problém kedykoľvek zdieľať akékoľvek zážitky z tried alebo z osobného života. Čo sa týka študentov, vedia, čo by som im chcela povedať. Sú triedy, kde to ide lepšie, a kde horšie. Ale celkovo sú slušní a veľmi dobre vychovaní a ani biológia, chémia alebo geografia nie je pre nich „španielska dedina".

Tento rok ste sa stali triednou profesorkou. Ako zatiaľ hodnotíte toto postavenie a ako ste spokojná s triedou?

Tento rok som sa stala po prvýkrát triednou profesorkou. S triedou sme začali zostra a myslím si, že sme sa už vcelku zohrali. Prekvapuje ma, samozrejme v dobrom, ich bystrosť a snaha o to, naučiť sa čo najviac. Ale ako každá trieda, aj oni majú čo na sebe vylepšovať, napríklad priebežne sa učiť. Moju triedu dopĺňa ešte rybička Horalko / Horalka.

Pokúšali ste sa niekedy naučiť pár slovíčok v španielskom jazyku?

Ak áno, ako Vám to išlo?

Pred tým, ako som mala nastúpiť na naše gymnázium, som chodila chvíľku do jazykovej školy. Pár slovíčok viem, možno aj vety poskladať, ale pri komunikácii so Španielmi neviem prekonať svoj blok a obavy z toho, aby som nepovedala niečo zle.

Spomeniete si na svoj prvý cieľ? Splnil sa Vám?

Mojím cieľom bolo vyštudovať univerzitu, a to sa mi splnilo pred skoro tromi rokmi. Potom som sa chcela zamestnať na škole, ktorá je výborná a v ktorej sú skvelí študenti. To sa mi tiež podarilo, tak je potrebné dať si ďalší cieľ.

Stalo sa Vám niekedy, že ste vstali do nového dňa s nechuťou?

Kedy a prečo?

Samozrejme, že áno. Najmä tieto jesenné dni sa mi ráno nechce vstávať. Ale keďže som ten typ človeka, ktorý po zazvonení budíka radšej vstane, aby nezaspal, tak mi nič iného, okrem toho, aby som túto „nechuť" prekonala, neostáva.

Máte nejakú vtipnú spomienku, ktorú si rada pripomínate?

Fúhaaa, táto otázka ma zaskočila. Momentálne si neviem na nič vtipné spomenúť, ale zväčša sú úsmevné príhody na hodinách a odpovede študentov na moje otázky, ktorým sama nerozumiem. Ale veľmi rada spomínam na Halloweensku nocovačku, ktorá bola minulý rok.

Pred nedávnom ste mali svadbu. Poviete nám niečo bližšie? Čo sa

Vám najviac páčilo? Čo naopak mohlo byť lepšie?

Áno, mala. 21.10.2017 som vstúpila do stavu manželského s mojím dlhoročným partnerom v Piešťanoch. Svadba sa vydarila, aj keď doobeda pršalo, ale všetci hovorili, že prší šťastie alebo peniaze. Dúfam, že majú pravdu. Priebeh svadby bol narušený až pred pol dvanástou folklórnym súborom Otava, ktorý začepčuje. Po tomto najvýznamnejšom svadobnom zvyku som už nebola nevestou, ale mladomanželkou. A tou som doteraz. Samozrejme, ako na každej svadbe, aj tu sa stali drobné „kiksy" napríklad manžel mi nastokol svoju obrúčku, alebo taká klasika, keď sa svadobný hosť až príliš opije. Ale domov sme prišli o pol šiestej, zábava bola vynikajúca.

Ďakujem za rozhovor

Radka Oklepková, IV.

TALLER DE TEATRO

Como todos los alumnos sabéis, todos los años nuestro instituto participa en el Festival Nacional de Teatro de las Secciones Bilingües. Este año, al igual que el pasado, la profesora Susana Valle y yo organizamos el taller de teatro donde montamos esta obra con 8 alumnos de diferentes cursos. Este año se titula 'Hasta el moño', que es una expresión muy española que significa estar cansada de algo o de alguien. Moño es un tipo de peinado, un recogido de pelo que yo suelo llevar mucho. Y es que esta obra, escrita por nosotras dos, transcurre en un salón de peluquería donde sucede la muerte de una clienta. Dos detectives son los encargados de resolver el caso y descubren que lo que parecía un accidente resulta ser un asesinato. Se trata de una comedia negra donde el humor y la actualidad están muy presentes.

Este es mi segundo año que dirijo la obra. Anteriormente tuve la oportunidad de escribir 3 obras donde yo participaba como actriz, pero nunca había dirigido a adolescentes, y tanto el año pasado como este está siendo una muy buena experiencia. Los alumnos se implican mucho y se aprenden textos que interpretan a la perfección. Ellos aprenden de actuación pero nosotras aprendemos de superación y de esfuerzo, además de disfrutarlo mucho.

El Festival será en Zilina el próximo mes de febrero y esperamos poder mostrarla antes en el teatro de Nové Mesto como hicimos el año pasado para que podáis reíros y disfrutar de esta comedia donde los alumnos bordan sus papeles. Desde aquí os animo a que os apuntéis el próximo año al taller de teatro porque es una actividad donde además de aprender interpretación mejoráis vuestro nivel de lengua, y además durante dos días disfrutáis de ver teatro en español y conocéis a los participantes de las otras secciones eslovacas.

Nuria del Real

PO STOPÁCH NAŠICH SPISOVATEĽOV

Dňa 17.10.2017 sa študenti prvého a štvrtého ročníka nášho gymnázia v Novom Meste nad Váhom zúčastnili exkurzie pod názvom „Po stopách našich spisovateľov". Pod vedením pani profesorky Mandelíkovej a pána profesora Maleka sme navštívili rodné domy a múzeá v dedinkách Bzince pod Javorinou, Lubina, Zemianske Podhradie a Melčice - Lieskové. Dozvedeli sme sa o životoch slovenských spisovateľov, ale i o histórii ich rodných obcí. Nadobudnuté informácie ja a moje spolužiačky onedlho využijeme na písomnej i ústnej maturitnej skúške zo slovenského jazyka a literatúry. Všetkým želám úspešné maturity a veľa síl do nového školského roka.

Arielle Fábianová, IV.

REPREZENTOVALI SME ŠKOLU NA **ATLETIKE**!

Šiesty októbrový deň sme sa zúčastnili na športových hrách, ktoré sa konali na futbalovom štadióne v Novom Meste nad Váhom. Krátko po príchode nás organizátori zavolali na nástup, kde sme sa oboznámili s harmonogramom a lokalitou jednotlivých disciplín. Ako prvý bol na programe rozbeh na 100 m v kategórii dievčat. Začali sme prijateľne. V rozbehu č. 1 naša študentka Hana Valachová obsadila krásne 2. miesto, a aj napriek jasnej vekovej prevahe súpera, si zaistila účasť vo finále. V rozbehu č. 3 sme boli ešte úspešnejší. Ema Rabatinová suverénne vyhrala rozbeh, v ktorom posadila svojich súperov do úlohy štatistov. 1. miesto ju nielen katapultovalo do finále, ale zároveň do pozície favorita na celkový triumf. Iniciatívu vo finále prevzala jej spolužiačka **Valachová, ktorá si dobehla pre pekné 3. miesto**. Pre naše gymnázium vybojovala prvú medailu. Nasledoval skok do výšky. V kategórii chlapcov medaila len o kúsok utiekla Oliverovi Lukáčovi, no aj v tejto disciplíne sme sa mohli spoľahnúť na naše dievčatá. **Katrin Trebichavská si potykala s gravitáciou a „vyhupla" na tretiu priečku**, z čoho pramenila ďalšia medaila pre školu. Vraciame sa k bežeckým súťažiam, kde sa nám opäť pošťastilo. Svoje sily dobre rozložila **Tatiana Gašparová a vo vytrvalostnom behu na 800 m vybojovala krásne 3. miesto**, čím zaknihovala v poradí tretiu a zároveň poslednú medailu pre našu školu.

V ostatných disciplínach sme sa zúčastnili, no neumiestnili. Zaliati potom, atmosférou, ale najmä dobrou náladou sme počkali na celkové vyhodnotenie. **V konečnom zúčtovaní sme skončili na 5. mieste**. Už teraz sa tešíme na ďalší ročník, ktorý, dúfajme, bude minimálne taký úspešný ako tento.

Samuel Gavač, II.

EXKURZIA „MÚZEUM HOLOKAUSTU SEREĎ“

Píše sa rok 1941 a Slovenský štát dáva príkaz na vyvážanie Židov za slovenské hranice. Nastáva obdobie krutosti a neľudského zaobchádzania, aké židovský národ dlho nezažil. V tomto období sme sa na chvíľu ocitli aj my, a to vďaka exkurzii do Múzea holokaustu v Seredi. Už len pri pohľade na obrazy s výhražnými nápismi a na sklenené tabule s menami niekoľko tisíc obetí nám na tele vyskočili zimomriavky. Výstava bola urobená v pôvodných priestoroch pracovného táboru v Seredi. Napriek prestavbe ste už pri vstupe mohli cítiť, že sa tu udialo niečo bezcitné. Výstava nás previedla od obdobia antisemitskej propagandy cez vyvážanie do koncentračných táborov až po oslobodenie. Mrazili nás pohľady na maličké detské topánočky, vagón, vyrezanú kožu s tetovaním, ale aj príbehy, ktoré nám rozprávala pani sprievodkyňa. Bol to silný zážitok, na ktorý určite dlho nezabudneme. A presne to je účel výstavy – nikdy nezabudnúť na to, čo sa stalo, poučiť sa z chýb a nepripustiť, aby sa znova z ľudí vytratila ľudskosť. Veď ak zajtra nebudeme lepšími ľuďmi, než akými sme dnes, načo potrebujeme zajtrajšok?

Gabriela Zimová, Katarína Kucharovicová, III.

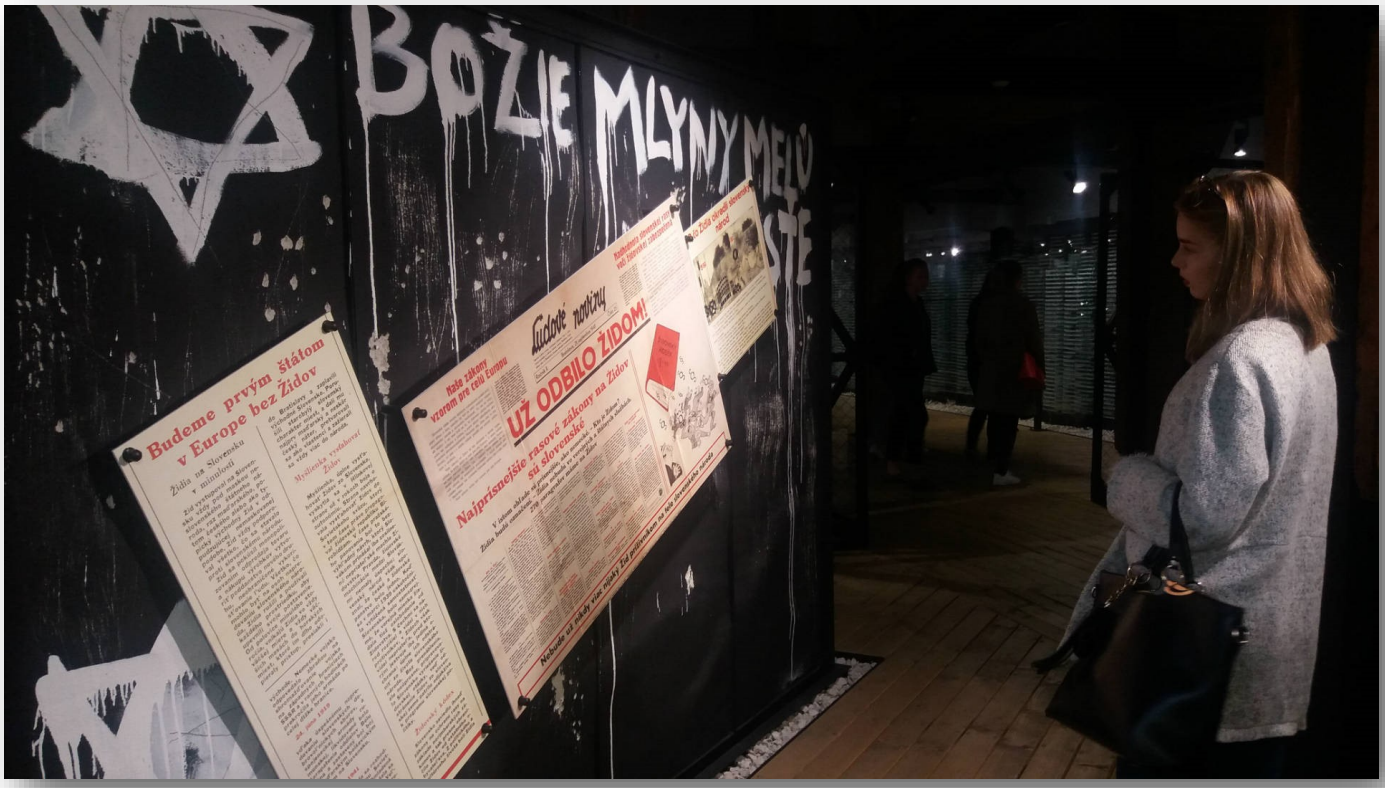

REUNION DE COORDINACION DEL PROFESORADO DE LAS SECCIONES E INSTITUTOS BILINGÜES DE ESPAÑOL EN ESLOVAQUIA

El día 19 de septiembre de 2017 tuvo lugar en el Centro de Recursos de la Agregaduría de Educación de la Embajada de España una reunión de coordinación del profesorado español de las secciones e institutos bilingües eslovaco-españoles en Eslovaquia. Acudimos a dicha reunión todos mis compañeros y yo. Este tipo de reuniones se convocan anualmente y a ellas acude tanto profesorado dentro del programa de secciones bilingües como profesorado externo al programa.

Tras viajar cómodamente en tren, llegamos aproximadamente diez minutos antes del inicio oficial de la reunión, que estaba fijado a las 9,00. Se abrió la reunión con el discurso de bienvenida a todos los presentes del señor Joaquín Támara Espot, Consejero de Educación en la Embajada de Polonia, que a continuación nos explicó el contexto educativo en Eslovaquia y los objetivos del Programa de secciones bilingües durante este curso académico. Varios puntos de su explicación fueron importantes para nosotros. El primero de ellos fue las fechas de los exámenes de Maturita, tanto escritos como orales, y la composición del examen escrito de Lengua, Literatura y Cultura españolas. Otro punto no menos importante consistió en la convocatoria y fechas de diversos concursos y competiciones. Se nos informó sobre el Festival de Teatro en su convocatoria estatal, de la Olimpiada de Matemáticas en lengua española y de los concursos Garcilaso de la Vega y de Fotomontaje. A continuación se habló de los recursos y materiales didácticos disponibles para nosotros como docentes.

Posteriormente los profesores nos dividimos por áreas y asignaturas para debatir sobre problemas concretos de nuestras respectivas asignaturas. En el caso de la Lengua y Literatura se discutió sobre el futuro y la composición de los exámenes escritos y orales de Maturita, así como sobre la implantación a partir de este curso académico del nuevo currículo de dicha asignatura.

Una vez que se terminó la reunión de trabajo, fuimos invitados a almorzar en un restaurante cercano al Centro de Recursos, donde proseguimos con nuestras charlas. A continuación nos trasladamos a la residencia oficial del señor Embajador del Reino de España en Eslovaquia, don Luis Belzuz de los Ríos. Allí nos esperaba una calurosa bienvenida del embajador, que agradeció a todos los "veteranos" presentes su labor docente y deseó suerte a los recién llegados. Se nos obsequió con el típico y sano café, aderezado de diversos dulces. Durante el café pudimos intercambiar impresiones con el señor embajador. Amablemente accedió a fotografiarse con nosotros, de lo que da fe la foto que figura en este artículo. Posteriormente sobre las 17,00 horas mis compañeros y yo nos dirigimos a la estación para coger el tren hacia Nové Mesto.

Mgr. José Antonio Cases Ares

CELEBRACIÓN DEL DÍA DE LA HISPANIDAD

El 12 de octubre los españoles celebran el Día de la Hispanidad, que conmemora el descubrimiento de América y el encuentro entre civilizaciones que posteriormente hablarían en español. La profesora Susana Valle Carrón preparó una clase para nosotros sobre este día. Aprendimos mucho sobre el descubrimiento de Ámerica. También escuchamos una canción en la que el protagonista cantaba sobre la igualdad de la gente. Al final jugamos a un juego. El día estuvo genial.

Ján Gaba, II

AKO SME SA MALI NA OŽAZ-E...

V dňoch 27. - 29. septembra sme sa s pánom profesorom Tomášom Malekom a pani profesorkou Katarínou Majerníkovou zúčastnili **kurzu ochrany života a zdravia v tábore Podvišňové**.

Každý z nás - tretiakov a štvrtákov - sa tešil na stredu, keď sme sa vycestovali na tri dni na OŽAZ do Podvišňového.

Po veľmi náročnej pätnásťminútovej ceste sme sa ubytovali v chatkách a poobede sa usadili do prezentačnej miestnosti, aby nám pán profesor Malek prednášal o mimoriadnych situáciách a civilnej ochrane. Neskôr prišli vojaci, aby nám porozprávali o vojenských misiách a zdravotníctve. Po prednáške sme si mohli na vlastnej koži vyskúšať vojenské oblečenie a rozprávať sa prostredníctvom starších vysielačiek. Tiež nám bola predstavená vojenská sanitka, ktorá sa od zvyčajnej sanitky líšila iba výzorom. Po tejto činnosti sme strieľali zo vzduchovky na terč v tvare prasiatok a človiečikov.

Počas tejto aktivity nebolo ublížené žiadnej živej bytosti, čo, bohužiaľ, znamená, že sme prasiatka na večeru nemali.

A po tejto nebravčovej večeri sme sa mohli venovať vlastným záujmom a rozhovorom. Na druhý deň bola prednáška so záchranárom, na ktorej sme si mohli vyskúšať prvú pomoc a boli sme oboznámení s jeho vlastnými skúsenosťami a zážitkami. Poobede sme šli na turistiku na Javorinu, počas ktorej nám pán profesor neustále klamal o jej dĺžke a náročnosti, za čo sa následne musel veľakrát ospravedlňovať.

Našťastie, sme na jeho vtipy zvyknutí a brali sme to s humorom. Po malom občerstvení v cieli - Holubyho chate - sme sa niektorí vybrali až k vysielaču a prezerali si výhľad na Česko a Slovensko. Vrátili sme sa priamo k prichystanej teplej večeri. Neskôr večer sme sa zišli pri ohnisku a za hlasného spevu sme si opekali. Potom sme sa postupne odoberali na svoje chatky a poniektorí sa už začali pripravovať na odchod v nasledujúci deň. V piatok, v deň spomínaného odchodu, sme sa po raňajkách všetci pobalili a opustili chatky a tábor, z ktorého sme si odniesli príjemné a nezabudnuteľné zážitky a spomienky.

Natália Helíková, Kristína Klčovská, III.

FITNESS DAY

Po dlhom čase sa opäť uskutočnila súťaž nadšencov fitness života, rovnako ako tých, ktorí chceli skúsiť niečo nové a zúčastnili sa jej s rovnakým elánom. Presne o desiatej hodine už súťažiaci stáli nastúpení pred pódiom v Športovej hale v Trenčíne, kde sa odohral i uvítací program a odzneli prvé inštrukcie. Tridsať minút aerobiku ubehlo rýchlejšie než stihlo začať a o niekoľko minút prestávky už súťažiacimi hýbal rytmus a melodika zumba pesničiek. Niektorým pomohla dobrá kondícia, iným vidina prestávky s bagetou, no dotancoval každý.

Napriek tomu, že dobrá nálada sa udržiavala, ďalšie kolo vyčerpalo nejednu osobu v hale. Piloxing nie je jednoduchý a dôkaz toho bola časť zadýchaných osôb, ktoré si želali koniec už po pätnástich minútach. Niektorí odišli dobrovoľne, iní až po výbere favoritov, ale aj tak sme odchádzali s úsmevmi na tvárach a s myšlienkou na ďalší ročník súťaže.

Radka Oklepková, IV.

IMATRIKULÁCIE PRVÁKOV

Dňa 10.11.2017 si naši tohtoroční prváci užili to, čo my, ostatní, v prvom ročníku – Imatrikulácie. My, tretiaci, sme sa snažili spríjemniť našim najmladším tento zážitok, ako to len išlo. Dúfali sme, že sa budú baviť a neskôr na nás a ich deň spomínať len v tom najlepšom. Pripravili sme pre nich zábavné úlohy, a tak isto sme chceli, aby sa spoznali navzájom trošku viac a spolupracovali. Snáď sme toho správneho kolektívneho ducha medzi nich dostali a naučili sa, že s kamarátom ide všetko lepšie. Program bol samozrejme prístupný aj ostatným ročníkom, tak sa mohli druháci inšpirovať a tí starší trošku pospomínať. Veríme, že sme sa všetkým páčili, minimálne tak, ako prváci nám.

Martina Hagarová, III.

LASEROVOU FYZIČKOU NA JEDEN VÍKEND

Každý z nás má sny a ciele, ktoré chce dosiahnuť. Jedným z tých mojich je stať sa vedkyňou. Keď som sa dozvedela o Talentovej akadémii, neváhala som, a prihlásila som sa do nej.

Talentová akadémia je súťaž, ktorá sa venuje fyzike, najmä optike. Začína sa výberovým internetovým kolom. Z neho postúpi 12 študentov do finále, ktoré sa koná priamo v laserových centrách pri Prahe. Bola som nadšená, keď som si prečítala, že aj ja som jednou z postupujúcich!

V septembri sa v Dolních Břežanech zišlo tucet nadšených finalistov. Čoskoro sme zistili, že program je naozaj pestrý – od prednášok cez prehliadky laserových centier Hilase a ELI Beamlines až po samotný projekt. Áno, projekt, ten bol kameňom úrazu. Keď som prvýkrát počula naše zadanie, myslela som, že to nezvládnem: „Navrhnite a vyrobte šedý filter s dynamickou zmenou optickej hustoty." Keďže sa nevzdávam, zhlboka som sa nadýchla a vydýchla, vybrala som si svoju funkciu v rámci tímu – bola som laserová fyzička a pustila som sa do práce. Museli sme navrhnúť tvar objímky, zistiť a namiešať správnu kvapalinu do filtra, spracovať sklíčka a nakoniec meraniami overiť funkčnosť nášho filtra – to bolo predovšetkým mojou úlohou.

Našťastie, spoločne s celým tímom a úžasnými mentormi, sme prekonali všetky problémy a úskalia projektu – či už fyzikálne, technické alebo chemické. Na konci trojdňového finále sme sa postavili pred oči odbornej poroty a predstavili prototyp nášho filtra. Potom

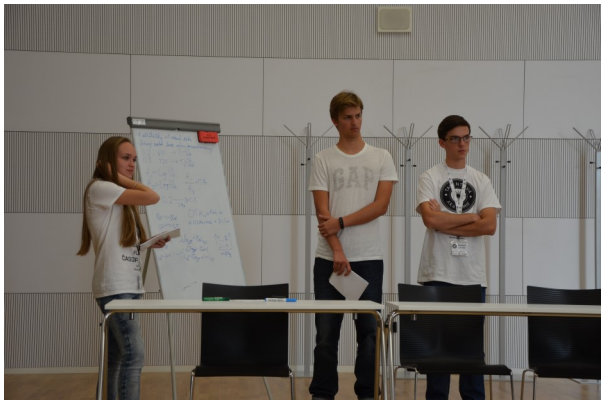

sme sa už s laserovými centrami museli rozlúčiť, no niektorí nie na dlho – spomedzi finalistov vybrali niekoľkých študentov, ktorých pozvali na letnú stáž. A ja som veľmi šťastná, že túto možnosť otvorili aj mne.

Beáta Plaskurová, V.

LA VIDA DE ÁLVARO SOLER

Álvaro Tauchert Soler es un cantante y compositor español. Nació en Barcelona, España, el 9 de enero de 1991, de padre alemán y madre española. Es el mayor de tres hermanos.

Cuando tenía diez años se trasladó a vivir a Tokio, Japón, hasta que a los diecisiete volvió a Barcelona. El mismo año junto con su hermano y unos amigos fundaron un grupo de música, al que llamaron *Urban Lights*. Durante los años con *Urban Lights* estudió en la Universidad de Ingeniería Indusrial en Elisava y trabajó en una agencia de modelos.

En 2015 Alvaro se mudó a Berlin, Alemania, dónde escribió su canción tan famosa *El sol mismo*.

Alvaro Soler habla español, inglés, alemán, japonés e italiano.

Arielle Fábianová, IV.

Canciones más famosas:
- *Lucía*
- *El mismo sol*
- *El mismo sol* (ft. Jennifer Lopez)
- *Agosto*
- *Sofía*
- *Libre* (ft. Monika Lewczuk)
- Animal
- Yo contigo, Tú conmigo (ft. Morat)

***Urban Lights*, sus tres canciones más famosas**:
- *A picture to remember*
- *Tokyo Skyline*
- *Beats in my soul*

Televisión:
- ¡*Tú sí que vales!* (2013) -finalista, Espaňa.
- *X-factor Italia* (2017) -juez, Italia.

ŽENA Z DAŽĎA

Videl som ju, sedela,
do šírych nebies hľadela.
Ako zo sivých oblakov padá
na zem kvapka každá.

Kvapka dažďová z ďalekých morí,
kvapka dažďová, čo ju tvorí.
Pozorovala ich dlhú púť,
pozorovala obnovovanie starých pút.

Ako sa každá do hliny vsaje,
vyryje do nej ďalšie koľaje,
vráti sa na svoje miesto,
odkiaľ odišla nájsť nepoznané mesto.

Odišla dávno, kedysi pred rokmi,
túžiac za inými potokmi.
Túžiac po nových vzťahoch,
túžiac po nových výhľadoch.

Teraz sa však vrátila
nájsť zem, ktorú stratila.
Prísť na starú pôdu,
obohatiť domovskú vodu.

Sedela tam nehybne,
tváriac sa tak vinne.
Ako jej len chýbala
tá rieka, čo v nej plávala!

Zamlada sa ta brodila,
dávno tadiaľ chodila.
Už je však späť doma,
pevne tu, nohami oboma.

Už nepôjde do cudziny,
blúdiť medzi neznámymi.
Dosť bolo tých sklamaní,
stačilo prázdnych dlaní.

Tu pohol som sa k nej,
dievčine nevídanej.
Vtedy zmizol slabý obraz,
nezostal ani vo vode odraz.

Neobzrela sa však predtým,
vedela, že je s niekým.
Videla ma aj cítila,
preto sa do kaluže spustila.

Skončilo to zistením,
že som ju videl len jej povolením.
Bolo to ako tiché slová:
„Nebojte sa, som tu znova."

Natália Helíková, III.

Je studený zimný večer. Na počudovanie sneží, čo sa za posledné roky stáva veľkou vzácnosťou. Vladimíra, prezývaná Vlaďa, sa vracia po chodníku domov z neskorého absolventského vystúpenia. Už deväť rokov hrá na klavír a ľudia sú ohúrení jej talentom. Cesta je šmykľavá, autá okolo nej prechádzajú pomaly, nik nechce spôsobiť haváriu. Vladimíra s jedným slúchadlom v uchu, mierne zhrbená, obalená v šále, kráča svojou zvyčajnou cestou z autobusovej zastávky do domu jej súčasných pestúnov. Svojich rodičov nikdy nepoznala.

Vyrastala buď v detskom domove alebo s jej nevlastnými rodinami. Keď rozprávame o rodinách, nemyslíme dve alebo tri rodiny. Rozprávame o desiatich alebo jedenástich. Nikto ju nikdy veľmi nemal rád, v škole bola šikanovaná, doma sa o ňu jej súrodenci veľmi nezaujímali. Jedinú, koho mala, bola jej nevlastná mama Elena. Vždy bola na ňu milá, starostlivá, bol to človek, ktorému ako jedinému, verila. Keď mala štrnásť rokov, zvykla ju brať na hudobnú ona a potom išli na horúcu čokoládu do cukrárne, cez leto zasa na zmrzlinu. Dnes má sedemnásť a veci sa zmenili. Ako sa hovorí, všetko krásne sa raz skončí. Elena zostarla, začala mať zdravotné problémy, zistili jej rakovinu. Vlaďa sa o Elenu zaujímala zo všetkých detí v dome najviac, no samozrejme, nevedela, ako jej pomôcť. Prešli dva roky a sme na tomto šmykľavom chodníku. Vlaďa počúva jej obľúbený, zároveň aj jediný, album od Aurory a snaží sa nerozmýšľať nad nie veľmi šťastným životom. Snaží sa nerozmýšľať nad zajtrajšou školou, nad ľuďmi, ktorí si z nej znova budú robiť srandu a najmä nad tým, že vie, že tomu nijako nezabráni.

Zajtrajšok príde, či už chceme alebo nie. No nik nevie, či bude taký, aký si ho práve teraz predstavujeme. Kráča sústredená na cestu, počíta domy, autá, snaží sa rozptýliť a na niečo nemyslieť. Na niečo? Skôr by som sa spýtala na KOHO.

je samozrejmosť

Vladimíre prešiel mráz po chrbte, keď si uvedomila, že za ňou ten NIEKTO kráča od vystúpenia z autobusu. Cítila, že jeho oči boli zapichnuté na jej kabáte.

Je iba paranoidná? Stane sa obeťou ,,stalkera"? Alebo ňou už je? Zrýchlila. Počuje, že sa jej ťažko dýcha. No nebola to jediná vec, ktorú počula. ,,Stalker" zrýchlil tiež. Teraz si bola istá, že to nie je len nejaký obyčajný chodec, ktorý ide náhodou rovnakou cestou. Myšlienky, ktoré jej vírili hlavou, neboli tie z najpokojnejších, práve naopak. Ako sa ho má zbaviť? Prečo ona? Kto je ten človek? Má veľmi veľa otázok, no stále nenachádza odpovede. V myšlienkach má zmätok a nedokáže konať s chladnou hlavou.

,,Už iba dve ulice, už iba dve ulice..." neprestáva si hovoriť.

Ale panika a strach jej úplne zatemnili myseľ. Rozbehla sa.

,,Už iba jedna ulica..."

Dýcha ústami a cíti, že už dlho bežať nevydrží. Zrazu začuje hlas. Nebolo to hnusné výstražné ,,Stoj!", bolo to pokojné a tiché ,,Neboj sa."

Počula, že za ňou ,,stalker" beží. Ani jeho upokojujúci hlas a pekné slová jej nepomohli myslieť rozvážne. Pokračovala v behu. Počas behu jej vypadlo slúchadlo a hompáľalo sa v rytme jej dychu. Pravdepodobne očakával toto správanie a očividne sa nenamáhal ju dobehnúť. Vo vrecku našla prekvapivo rýchlo kľúče, zabuchla za sebou dvere a zamierila rovno do izby.

Strach, panika, zúfalstvo. Môže sa pri svojom dome cítiť bezpečne? Môže sa vôbec vo svojej izbe cítiť bezpečne? Čo to vlastne znamená ,,bezpečne"?

Príslovka, ktorá zamestnáva hlavy najvyšších predstaviteľov mnohých štátov. Príslovka, ktorá nedá spávať ani Vladimíre...

Paulína Pastulová, I.

BS-ŠG